

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Przemysława Rycaka

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2023 r.

sprawy **M. S.**

oskarżonego z art. 288§1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 20 maja 2022 r. sygn. akt II K 239/21

I. w zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. C. 1008 złotych (w tym 188,48 zł podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od M. S. 1128 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze;

IV. zasądza od M. S. na rzecz oskarżyciela posiłkowego W. B. 1008 złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 661/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 20 maja 2022r. sygn.. akt II K 239/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Z pkt I-ego apelacji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut nie jest zasadny i nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Nie można zgodzić się z autorem apelacji, iż przy rozpoznaniu przedmiotowej sprawy sąd meriti dopuścił się tego rodzaju uchybień proceduralnych, które dyskwalifikowałyby wyrok wydany przez tenże sąd. Jeżeli nawet można dopatrzeć się pewnych nieprawidłowości proceduralnych, czy też niedoskonałości sporządzonego uzasadnienia wyroku, to nie są one na tyle istotne, aby mogły stanowić podstawę do uwzględnienia tego zarzutu, czy też zarzutu sformułowanego w pkt II-im apelacji.</p> <p>Faktem jest, że oskarżony nie przyznał się do stawianego mu zarzutu, a dostępne i zebrane do sprawy dowody nie wskazują bezpośrednio na winę oskarżonego. Niemniej, zdaniem</p>		

Sądu Okręgowego, nie może być wątpliwości, że pozostający do dyspozycji sądu meriti materiał dowodowy w postaci poszlak (dowodów pośrednich) nie pozostawia wątpliwości, że M. S. dopuścił się przypisanego mu czynu.

I tak w pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę na konflikt jaki istnieje pomiędzy oskarżycielem posiłkowym z jednej, a oskarżonym i jego rodziną z drugiej strony. Źródłem tego konfliktu stał się zakup przez W. B. działki, na której doszło do zniszczenia słupków ogrodzeniowych. Rodzina S., w tym oskarżony nie byli w stanie zaakceptować tego faktu, a tym bardziej prób oskarżyciela posiłkowego postawienia ogrodzenia na działce, której jest właścicielem. Przejawiło się to chociażby w dniu 08 października 2020r. podczas prac geodezyjnych, a następnie pracowników firmy, której W. B. zlecił wykonanie przedmiotowego ogrodzenia. Cała rodzina S. kontestowała te działania poprzez wypowiedanie: słów wulgarnych, mniej lub bardziej sprecyzowanych, ale wynikających niewątpliwie z kontekstu wypowiedzi, gróźb zniszczenia ogrodzenia, czy też posuwając się nawet do czynnej agresji (J. S.). Jedną z tych osób był również M. S. i nie można zgodzić się z poglądem wyrażonym w apelacji, iż oskarżyciel posiłkowy oraz pozostali świadkowie wskazywali, że to nie oskarżony, ale jego brat D. S. był na miejscu zdarzenia i to on, a nie M. S. groził zniszczeniem ogrodzenia. Analiza zeznań W. B. oraz D. M. do takiego właśnie wniosku prowadzi (wskazywany w apelacji G. K. nie wspomina zarówno o D. i M. S.). Tak zeznał pierwszy ze wskazanych świadków na k.

4 („J. S. i M. S. nie zgadzali się na podjęcie prac związanych z budową ogrodzenia”), jak również na k. 28 opisując zapowiedzi kierowane przez oskarżonego do D. M. („rozwali ogrodzenie w nocy”). Z kolei drugi świadek opisuje słowa i zachowanie oskarżonego na k. 4 verte (miał zapewniać, że praca przy ustawianiu ogrodzenia jest daremna, bo i tak wszystko zostanie „uszkodzone lub wywalone”), a następnie na rozprawie (k. 234 verte): „Pan M. też takich słów używał, że powywała słupki”. Dlatego za bezzasadny ocenić należy zarzut obrońcy, jakoby Sąd I instancji niewłaściwie ocenił wyjaśnienia oskarżonego, zeznania W. B. i D. M., a przez to błędnie ustalił, że ze strony oskarżonego padały zapowiedzi zniszczenia ogrodzenia. To, że analogiczne słowa wypowiedział również D. S. (o czym mówią w/w świadkowie) nie podważa ustaleń sądu. Bardzo istotne, widoczne na pierwszy rzut oka różnice w wyglądzie zewnętrznym braci - D. opisywany jest jako mężczyzna z siwymi włosami, natomiast u oskarżonego widoczna jest łysina, pozwalają wykluczyć ewentualną pomyłkę świadków przy identyfikacji braci.

Drugim, rozstrzygającym o winie oskarżonego dowodem, jest nagranie z monitoringu. Z nagrania tego, w połączeniu z zeznaniami oskarżyciela posiłkowego, który rozpoznał na nim zarówno oskarżonego, jak i jego matkę wynika, że tylko te osoby mogły w dniu 08 października 2020r. dokonać uszkodzenia słupków na szkodę oskarżyciela posiłkowego. Wniosek taki wynika z bardzo krótkiego czasu, jaki minął pomiędzy odjazdem pracowników montujących ogrodzenie, które nie

było uszkodzone, a przyjazdem D. M., który stwierdził powywracane słupki oraz z faktu, iż nikt inny (nie licząc dziecka, które nie mogło z przyczyn oczywistych dopuścić się takich działań) obok oskarżonego i jego matki nie znajdował się na przedmiotowej posesji. Pozwala to wykluczyć sprawstwo innych osób i tym samym uznać, że zamknięty został łańcuch poszlak (dowodów pośrednich) wskazujących w sposób niewątpliwy na sprawstwo M. S. i J. S.. Tym samym jako niezasadny ocenić również należy zarzut obrazy art. 5 § 2 kpk, albowiem wyrażona tam reguła ma zastosowanie jedynie wtedy gdy wątpliwości faktycznie istnieją, a z taką sytuacją w przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia, albowiem dostępny materiał dowodowy pozwala na dokonanie kategoriycznych ustaleń faktycznych. Zresztą w doktrynie i orzecznictwie jednoznacznym jest pogląd, że tego rodzaju zarzut nie powinien być łączony z zarzutem kwestionującym ocenę dowodów.

Sąd Okręgowy nie podziela również stanowiska autora apelacji, co do zakwalifikowania czynu przypisanego oskarżonemu jako wypadku mniejszej wagi. Przede wszystkim dla rozważanej kwestii, wpływu żadnego nie może mieć stan ograniczonej poczytalności w jakim znajdował się oskarżony dopuszczając się przypisanego mu czynu. Niewątpliwie natomiast okolicznością taką jest niezbyt znaczna wartość zniszczonego mienia, aczkolwiek niewystarczająca do zastosowania instytucji z art. 288 §2 kk. Należy bowiem zwrócić uwagę na takie okoliczności, jak:

- współdziałanie z inną osobą w popełnieniu przypisanego czynu,

<p>- dokonanie przestępstwa w obecności dziecka,</p> <p>- dopuszczenie się już wcześniej na szkodę oskarżyciela posiłkowego czynów zabronionych.</p> <p>W tej sytuacji Sąd Okręgowy nie widzi możliwości zakwalifikowania działania M. S., jako uprzywilejowanego wypadku mniejszej wagi.</p>		
Wniosek		
Zawarte w apelacji w pkt 1 i 2	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Niezasadność zarzutu warunkowała nieuwzględnienie wniosku		

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Zawarty w pkt II apelacji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

W sytuacji , gdy nieuwzględniony został pierwotny zarzut kwestionujący ocenę dowodów jakiej dokonał sąd meriti, nie mógł zostać także uwzględniony zarzut odnoszący się do ustaleń faktycznych będących wynikiem tej oceny. Jednocześnie bowiem w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że podważenie ustaleń faktycznych możliwe jest jedynie w razie wykazania, że będące podstawą tych ustaleń dowody zostały ocenione w sposób niezgodny z art. 7 kpk tj. sprzecznie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Skoro, co wynika ze wcześniejszej części uzasadnienia, takiego zarzutu skutecznie nie można postawić, co do oceny dowodów dokonanej przez sąd I instancji, to brak jest podstaw do wzruszenia ustalonych w oparciu o te dowody faktów. Co do ewentualnego błędnego ustalenia miejsca zamieszkania oskarżonego, to jeżeli nawet faktycznie miało to miejsce, to nie sposób uznać, że może to stanowić podstawę odwoławczą o jakiej mowa w art. 438 pkt 2 kpk, albowiem nie jest to błąd, który mógłby mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Jak wynika z części wstępnej apelacji , jej autor zaskarża wyrok również w zakresie pkt 8 i 9 wyroku nie precyzując jednak zarzutów w tym zakresie. Dlatego krótko stwierdzić należy, że obciążenie oskarżonego opłatą i wydatkami postępowania wynika z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych oraz art. 627 kpk, który to przepis stanowi podstawę zasądzenia na rzecz oskarżyciela

posiłkowego poniesionych przez niego wydatków.	
Wniosek	
Zawarte w apelacji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Niezasadność zarzutów warunkowała nieuwzględnienie wniosków	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok skazujących w części dotyczącej oskarżonego M. S.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III, IV	Zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę za II instancję, wydatki postępowania odwoławczego oraz na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrot wydatków, związanych z ustanowieniem na etapie postępowania odwoławczego pełnomocnika.

7. PODPIS
